

12. Náš Spasiteľ

Raz, keď sa jeden mladý muž ocitol v nepreniknuteľnej tmavej noci na opustenom mieste, Boh ho oslovil jeho menom: „Peter!“ Po chvíli sa mu nebeský hlas znova prihovril. Peter sa zastavil, obzrel sa naokolo a s hrôzou zistil, že stojí nad hlbokou priepasťou, stačil len jeden krok a ... bol to starý, opustený kameňolom.

Aké by bolo pekné, keby sme všetci mohli počuť Boží hlas v nebezpečných chvíľach. Aké pozoruhodné by bolo pocítiť blízky kontakt s nebom! A neexistuje hádam nič lepšie, ako sa stretnúť s Ježišom a porozprávať sa s Ním o svojich zážitkoch a snoch.

Biblia hovorí, že je to možné.

K Ježišovi môže prísť každý

Keby Ježiš žil medzi nami dnes, mohli by sme sa s Ním porozprávať o mnohých veciach. Jeho prítomnosť by bola nepochybne úžasná udalosť a možno predpokladať, že by Ho neustále obklopovali nespočetné zástupy. Biblia potvrdzuje náš predpoklad, prítomnosť Ježiša na verejnosti spôsobila obrovský záujem množstva ľudí počas Jeho pozemského života.

Kristus chce rozvíjať osobný vzťah s každým z nás. To je jeden z dôvodov, prečo opustil Zem: teraz Ježiš vykonáva mimoriadne dôležitú službu v nebi, ktorá Mu umožňuje byť v bližšom kontakte s každým z nás. Ježiš nie je obmedzený priestorom, ako to bolo počas Jeho pozemskej služby, ale prostredníctvom Ducha Svätého Ježiš teraz nachádza pri nás, aby mohol usmerňovať život každého človeka, ktorý chce byť s Bohom.

Čo zaslúbil Ježiš pred nanebovstúpením do neba?

„A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta“ (Matúš 28,20).

Čo robí Ježiš v nebi? Čo Mu umožňuje byť vždy s nami?

„Keďže teda máme vznešeného veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, držíme sa svojho vyznania. 15 Ved' nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; ved' bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu. 16 Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravom čase.“ (List Židom 4,14-16).

Všimnite si, že v nebi máme osobného zástupcu – Ježiša. Bol pokúšaný vo všetkých pokušeniach, súcitil s nami v našich slabostiach, pomáhal nám vždy v pravý čas. Vďaka službe Ježiša Krista ako nášho veľkňaza už nie sme odcudzení od Boha, pretože Kristus sa môže prihovárať za nás bezprostredne v prítomnosti Stvoriteľa. Preto nie je nič prekvapujúce, že sme vyzývaní, aby sme s láskou a dôverou prichádzali k trónu milosti.

Aké postavenie teraz Ježiš má v nebi?

„No Tento priniesol jedinú obeť za hriechy a navždy zasadol po Božej pravici.“ (List Židom 10,12).

Živý Kristus, ktorý nás chápe ako nikto iný, je náš osobný Príhovorca pred trónom, pričom sa nachádza po pravici trónu Otca.

Ako pozemský život Ježiša Krista pripravil, aby sa stal našim Veľkňazom?

„Preto sa vo všetkom musel pripodobniť bratom, aby sa stal milosrdným a verným veľkňazom pred Bohom a odčiniť hriechy ľudu. 18 A pretože sám prešiel skúškou utrpenia, môže pomáhať tým, ktorí sú skúšaní.“ (List Židom 2,17-18).

Kristus prijal ľudskú podobu a prekonal všetky útrapy a skúšky, ktorými aj my prechádzame. Hladoval, trpel smädом, bol unavený, bol vo všetkom pokúšaný. Potreboval súcit a pochopenie. Ale najviac zo všetkého Kristus získal právo stať sa našim Veľkňazom, pretože zomrel na kríži kvôli vykúpeniu našich hriechov. Toto je Evanjelium - dobrá správa pre všetkých ľudí na celej zemi.

... Jeden z našich zamestnancov, riaditeľ korešpondenčných kurzov Biblie, rozpovedal nasledujúcu skúsenosť.

„Keď mala naša najmladšia dcéra tri roky, zasekla si ruku v skladacej stoličke a pritom si zlomila prst. Keď sme ju viezli k lekárovi, jej prenikavé výkriky bolesti trhali naše srdcia. Tento krik sa nemohol nedotknúť našej staršej päťročnej dcéry. Nikdy nezabudnem na jej slová potom, ako lekár preskúmal zranený prst jej sestry. Vzlykajúc povedala: „Oci, radšej by som mala zlomený prst namiesto nej!“ ...

Potom, čo celé ľudstvo trpelo na následky hriechu a bolo odsúdené na večnú smrť, Kristus riekol: „Otče, chcem byť na mieste hriešnika“. A Boh vyhovel želaniu Ježiša, dovolil Mu zomrieť na kríži. Bol to veľký plán Neba. Obetný a záchranný plán. Náš Spasiteľ prežil všetky utrpenia, ktoré my prežívame, ale v neporovnateľne vyššej miere!

Keď sa Izraelci utáborili na úpätí hory Sinaj, Boh prikázal Mojžišovi postaviť prenosnú svätyňu „podľa vzoru, ktorý som ti ukázal na vrchu“ (2. kniha Mojžišova 25,40). Približne o 500 rokov neskôr kráľ Šalamún postavil veľkolepý chrám v Jeruzaleme. Tento chrám bol tiež postavený presne podľa plánu, rovnako ako prenosná svätyňa.

Keď Boh dával Mojžišovi pokyny na vybudovanie svätyne, čo bolo jej účelom podľa Jeho úmyslu?

„Nech mi postavia svätyňu a budem bývať uprostred nich.“ (2. kniha Mojžišova 25,8).

Hriech spôsobil tragické rozdelenie medzi ľuďmi a ich Stvoriteľom. Svätyňa bola názorná pomôcka toho, ako Boh môže znovu žiť medzi nami. Svätyňa a neskôr chrám sa stali centrom náboženského života a uctievania v starozákonných časoch. Každé ráno a každý večer sa ľudia mohli zhromaždiť okolo svätyne a mohli komunikovať s Bohom cez modlitby (Lukáš 1,9-10) na základe Jeho zaslúbenia: „kde sa budem s tebou stretať“ (2. kniha Mojžišova 30,6).

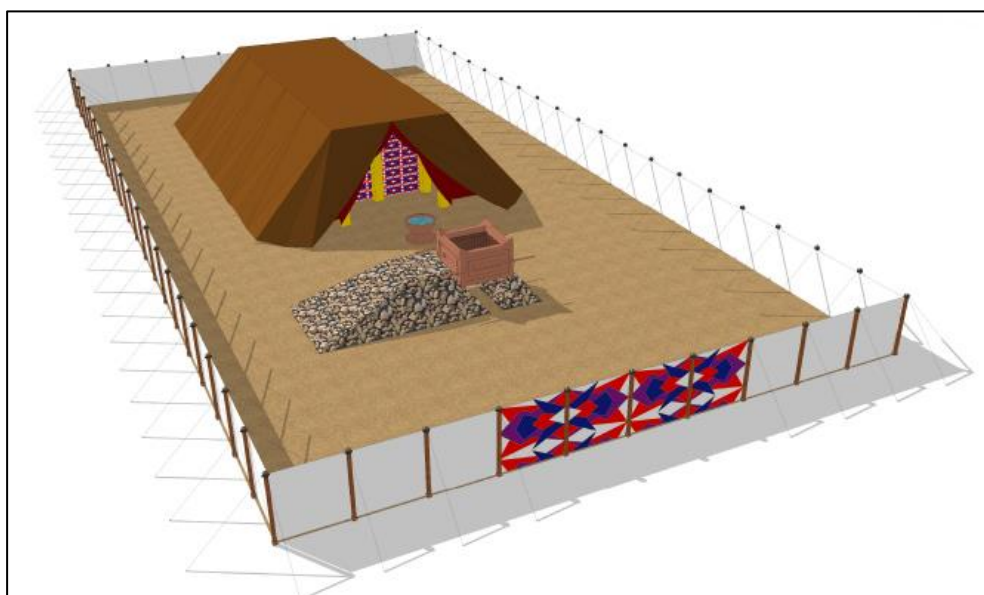
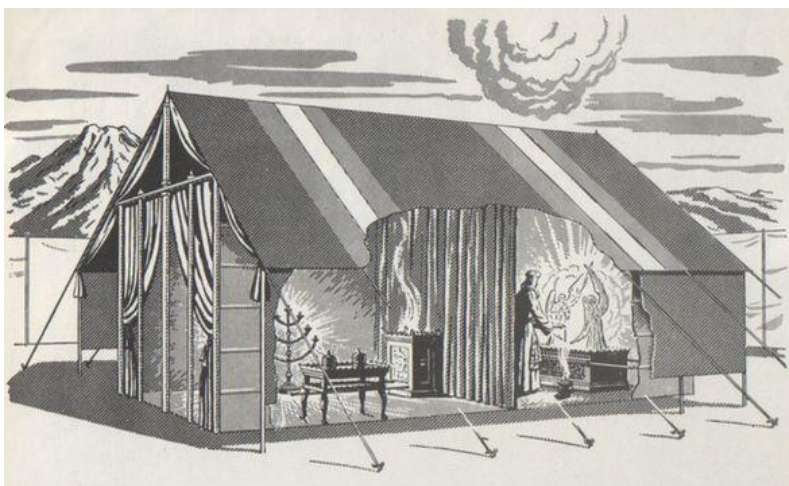
Starý zákon učí o tej istej záchrannej správe, ako aj Novozákonné texty. Ako Starý, tak i Nový Zákon rozprávajú o Kristovi, Ktorý za nás zomrel a teraz ako Veľkňaz vykonáva službu v nebeskej svätyni.

Ježišova služba sa odhaľuje v podobe svätyne

Svätyňa a celá služba v nej nám odkrývajú to, čo Ježiš robí teraz v nebeskej svätyni a na zemi.

Vzhľadom k tomu, že svätyňa bola vyrobená na základe Božích pokynov, odzrkadľuje nebeskú svätyňu, v ktorej Ježiš teraz vykonáva svoju službu. V 25. až 40. kapitole 2. knihy Mojžišovej sa podrobne popisujú obrady, ktoré sa vykonávali v pozemskej svätyni. V Liste Židom je daný stručný opis jej zariadenia a predmetov, ktoré sa tam nachádzali:

„Teda aj prvá zmluva mala bohoslužobné predpisy a pozemskú Svätyňu. 2 Bol zhotovený prvý stánok, v ktorom bol svietnik, stôl a obetné chleby a nazýva sa Svätyňa. 3 Za druhou oponou bol stánok, ktorý sa volá Svätyňa svätých. 4 Tam bol zlatý kadidlový oltár a archa zmluvy, obložená zo všetkých strán zlatom, a v nej zlatá nádoba s mannou a Áronova palica, ktorá sa kedysi zazelenala, a tabule zmluvy. 5 Nad ňou boli cherubíni slávy, ktorí zatieňovali zľutovnicu. O tom teraz netreba podrobne hovoriť.“ (List Židom 9,1-5).

Svätostánok pozostával z dvoch častí: svätyňa a svätyňa svätých. Vnútorne nádvorie sa nachádzalo v prednej časti stanu svätyne. Na nádvorí stál bronzový oltár, na ktorom kňazi obetovali obeť a umývadlo na umývanie.

Obete, prinášané na medenom oltári, symbolizovali Ježiša, z ktorého sa prostredníctvom Jeho smrti na kríži stal Baránok Boží, ktorý vzal na seba hriechy celého sveta (Ján 1,29). Keď kajúcny hriešnik prichádzal k oltáru a vyznával svoje hriechy, dostal odpustenie a očistenie. Rovnakým spôsobom hriešnik aj dnes dostáva odpustenie a očistenie skrze Ježišovu krv, preliatu na Golgotskom kríži. (1. list Jána 1,9).

V prvej časti svätostánku - vo svätyni, sa nachádzal neustále horiaci sedemramenný svietnik, ktorý symbolizoval Ježiša Krista ako nikdy nezhasínajúce „svetlo sveta“ (Ján 6,35).

Zlatý kadidlový oltár predstavoval obhajobnú službu Ježiša za nás pred Božím trónom (Zjavenie 8,3-4).

V druhej časti svätostánku – vo svätyni svätých sa nachádzala zlatá Truhla zmluvy. Symbolizovala Boží trón.

Vrchnák na truhle zmluvy s dvoma anjelmi predstavoval službu Krista ako nášho Veľkňaza, ktorý sa prihovára za hriešnikov, ktorí porušujú Boží zákon.

Dve kamenné dosky, na ktoré Boh napísal Vlastným prstom desatoro prikázaní, boli uložené pod vekom truhly. Zlatí anjeli slávy sa nachádzali na okrajoch truhly s rozprestretými krídlami. Majestátna žiara, ktorá vyžarovala z týchto anjelov, bola symbolom prítomnosti Samotného Boha.

Opona zakrývala svätyňu od pohľadov ľudí, zatiaľ čo kňaz vykonával službu pre nich na nádvorí svätyne. Druhá opona pred vstupom do svätyne svätých oddeľovala vnútornú časť svätyne, do ktorej mohli vchádzať iba kňazi.

Keď Ježiš zomrel na kríži, čo sa stalo s oponou, ktorá oddeľovala svätyňu od Svätyne Svätých?

„A hľa, chrámová opona sa roztrhla vo dvoje odvrchu až dospodku.“ (Matúš 27,51). Svätyňa Svätých zostala otvorená všetkým pohľadom v okamihu Ježišovej smrti. Od tej doby nemôže žiadna opona oddeliť Svätého Boha a naozaj veriaceho človeka; a Ježiš, náš Veľkňaz, nás vedie priamo do Božej prítomnosti (List Židom 10,19-22). Môžeme mať prístup k trónu Nebeského Otca vďaka tomu, že Ježiš je náš Veľkňaz a nachádza sa po pravici Božej. Kristus nás môže priviesť do láskyplnej prítomnosti Boha Otca. Preto môžeme prísť vždy v pokání k trónu milosti.

Zjavenie Ježiša Krista, ktorý zomrel za naše spasenie

Rovnako ako pozemská svätyňa slúžila ako kópia nebeského chrámu, v ktorom Ježiš teraz vykonáva naše spasenie, služba v nej prebiehala „podľa obrazu a tieňa nebeskej skutočnosti“ (List Židom 8,5). Ale je tu jeden podstatný rozdiel: kňazi, ktorí vykonávali službu v pozemskej svätyni, nemohli odpúšťať hriechy, pretože Ježiš na kríži „sa zjavil raz navždy, aby obetovaním seba zničil hriech.“ (List Židom 9,26).

Starozákonná 3. kniha Mojžišova (Leviticus) podrobne opisuje obrady, ktoré sa vykonávali vo svätyni. Ceremoniálne obrady boli rozdelené do dvoch častí: denné a ročné obrady.

V každodennej službe kňazi obetovali ako pre jednotlivcov, tak aj pre celý národ ľudu Izraela. Keď niekto spáchal hriech, musel obetovať zviera. „*Nech si položí ruku na hlavu obete za hriech a nech zareže obet za hriech na mieste pre spaľovanú obet.*“ (3. kniha Mojžišova 4,29). Vina z hriešnika bola prenesená na nevinné zviera: hriešnik položil ruku na obet a tým priznal svoj hriech. To predstavuje Krista, ktorý vzal naše viny na seba na Golgotskom kríži. „*Toho, ktorý nepoznal hriech, za nás urobil hriechom, aby sme sa v ňom stali Božou spravodlivosťou.*“ (2. list Korinským 5,21). Obetné zviera zabili a krv, ktorá vytiekla, poukázala na trest, ktorý Kristus musel trpieť na kríži za ľudstvo.

Prečo krv?

„*A podľa zákona sa skoro všetko očisťuje krvou a bez vyliatia krvi niet odpustenia.*“ (List Židom 9,22).

Všetko, čo sa odohrávalo v starozákonnej svätyni, bol veľký akt spásy, ktorý vykonal Ježiš Kristus. Zomrel na kríži za naše hriechy a vstúpil do nebeskej svätyně „*raz navždy vošiel do Svätyně, a to nie s krvou capov a teliat, ale so svojou vlastnou krvou, a tak získal večné vykúpenie.*“ (List Židom 9,12). Keď sa Kristova krv preliala na kríži za naše hriechy, „*chrámová opona sa roztrhla vo dvoje odvrchu až dospodku.*“ (Matúš 27,51).

Cez preliatie svojej krvi na kríži nám Ježiš ponúka svoju dokonalú spravodlivosť namiesto nášho nedokonalého života. Keď boli oddelení Otec a Syn na Golgote, Otec sa odvrátil v úzkosti a Syn zomrel na infarkt. Boh Syn prišiel do histórie preto, aby zobral na seba všetky dôsledky hriechu a ukázal, aké tragické sú dôsledky hriešneho spôsobu života. Až potom ON odpustil hriešnikovi, pritom však neznižil celé bremeno hriechu. „*Aby skrze Neho zmieril všetko so Sebou, keď pre Jeho krv na kríži priniesol pokoj všetkému, čo je na zemi aj čo je na nebi.*“ (List Kolosenským 1,20).

Zjavenie Ježiša, ktorý teraz koná službu v záujme našej spásy

Aký má zmysel denná služba, ktorú teraz Ježiš vykonáva v nebeskej svätyni?

„*Preto môže naveky spasit' tých, ktorí skrze neho prichádzajú k Bohu, lebo žije stále, aby sa za nich prihovára.*“ (List Židom 7,25).

Dnes je Ježiš „Večne živý" preto, aby predstavil Svoju krv a obeť a aby sa neustále prihovárал za nás pred trónom Všemohúceho. Kristus teraz pracuje s veľkou horlivosťou, aby zachránil každého jednotlivca od hriechu a jeho tragických následkov. Niektorí si mylne predstavujú Ježiša ako Veľkňaza, Ktorý v nebesiach vyprosuje pre nás odpustenie u nahnevaného Otca. V skutočnosti Boh s radosťou prijíma obeť svojho Syna, Ktorý dal Svoj život v záujme našej spásy.

Kristus sa tým, že vykonáva prácu Veľkňaza v nebeskej svätyni, prihovára za celé ľudstvo. On pracuje s cieľom pomôcť srdciam ľahostajným k Evanjeliu sa pozrieť po novom na Božiu milosť, pomáha beznádejným hriešnikom nájsť nádej v Evanjeliu, a Jeho nasledovníkom pomáha nájsť ešte viac pokladov v Božom Slove a viac sily v modlitbe. Ježiš formuje náš život v harmónii s Božími prikázaniami, a pomáha nám rozvinúť charakter, ktorý obstoí v skúške času.

Ježiš položil svoj život za každého človeka, ktorý kedy žil na zemi. A teraz je Veľkňaz a Prihovorca, "Večne živý", aby privádzal ľudí k uvedomeniu si, že je potrebné prijať Jeho obeť za naše hriechy. Napriek skutočnosti, že Ježiš zmieril so Sebou celý padlý svet, nemôže nás zachrániť, ak nebudeme chcieť dobrovoľne prijať Jeho milosť. Ľudia nezomrú v dôsledku toho, že sú hriešnici, ale preto, že odmietli prijať odpustenie ponúknuté Kristom. Hriech zničil ten blízky vzťah s Bohom, z ktorého sa kedysi tešili Adam a Eva. Ale Ježiš ako Baránok Boží zomrel preto, aby oslobodil celé ľudstvo z moci hriechu a aby obnovil tento stratený vzťah. Už ste objavili pre seba Ježiša ako Veľkňaza, ktorý sa prihovára za vás – Toho, ktorý je „Večne živý", aby udržiaval úzky a živý vzťah s človekom?

Obetná smrť Ježiša je jedinečná. Nebeská služba Krista sa nedá s ničím porovnať. Len vďaka Kristovi a cez Krista môžeme prísť do užšieho spojenia s Bohom. Len Kristova služba umožňuje Duchu Svätému prebývať v našich srdciach. On schudobnel, aby sme my zbohatli. On je hodný toho, aby sme Mu aj my preukázali z našej strany rovnakú vernosť a odovzdanosť. Podťe, prijmete Ho celým srdcom ako Spasiteľa a Pána nášho života.